

тѣбе. Ягрѣппо царю, за да бѣде испитаніе, и така да имамъ що да пишемъ.

27 Защото ми се вѣди неприлично, да прашамъ челоуѣка вързана, а вини те мѣ да не ѡбавлявамъ.

ГЛАВА ВѢ.

А Ягрѣппа рече на Павла: даватисе дозволѣніе да говоришъ самъ за себе. Тогдава Павелъ прострѣ ржкѣ та си, и началъ да говори за своѣто ѡправданіе:

2 Азъ, ѡ царю Ягрѣппо, мнѣмъ себе си блаженъ понеже имамъ днесь да се ѡправдамъ предъ тебе за сичко то онова, штоо ме клеветатъ Иудѣе те:

3 А найвече понеже те знамъ че знаешъ сички те обичаи Иудѣйски и оупорни те тѣхни мнѣніа. Затова ти те молимъ да ме послѣдшашъ терпѣливу.

4 Житіе то прочее мое іоуше ѡ младостъ та ми коѣто поживѣахъ ѡ край по междѣ мойатъ народъ во Иерусалимъ, сички те Иудѣе го знаатъ:

5 И знаатъ за мене ѡ край. (ако цаатъ да свидѣлствуватъ.) зашо азъ живѣехъ споретъ най точно го оученіе фарісейско въ наша та въкра:

6 И сегѣ стоимъ на сѣдъ заради надежда та штоо имамъ за ѡбѣщаніе то, коѣто ѣ ѡбѣщанъ Бгъ на наши те оуи:

7 Коѣто се надѣватъ сички те наши дванадесать колѣна, като сѣжатъ на Бгѣ непрестанноу дѣнь и ношь, да се скже: за коѣто (надежда) ме к еветатъ, ѡ царю Ягрѣппо, Иудѣе те.

8 Шо (мыслите); не ѡбтробате ли вше, че Бгъ може да воскресѣва мертвы те;

9 Азъ воистинноу мыслехъ въ себе си зашо трѣбваше да направимъ много противны (работы) на вржъ имѣ то на Иисуса Назврѣа.

10 Коѣто и направихъ во Иерусалимъ: и мнозина ѡ сватѣи те азъ затварахъ въ темнищы те, като землахъ власть ѡ архіереи те: и когѣто ги оубиваха и азъ согласѣвахъ на смерть та имъ:

11 И на сички те собориша много пжти ги мжчехъ, и принждѣвахъ да хѣлатъ Иисуса: и понеже враждѣвахъ на нихъ вше мѣрѣ, гонехъ ги и дори до чѣжди те градове.

12 Съ това намѣреніе като ѡтѣвахъ въ Дамаскъ съ власть и съ намѣстничество ѡ архіереи те,

13 Въ средъ пладнина на пжтѣатъ видѣхъ царю, свѣ-